

Sluiting H. Lambertuskerk in Beers

Het bericht “sluiting H.Lambertuskerk” joeg sommigen in Linden de schrik op het lijf. Er zijn echter twee Lambertuskerken in de regio Cuijk.

Opvallend was de toon van de berichtgeving: zakelijk. Het woord helaas kwam niet voor terwijl er toch mensen zijn die met een gevoel van pijn en teleurstelling afscheid moeten nemen. Van betrokkenheid viel al langer weinig te bespeuren.

Kerkgebouwen zijn (of waren) bakens van de gemeenschap in de dorpen. Zeker oude kerken vertegenwoordigen het tijdloze en wijzen mensen op iets dat eeuwig is, zonder zelf eeuwig te zijn. De gemeenschap heeft ze ooit gebouwd en soms eeuwen verzorgd en gekoesterd. Tijdens de reformatie hebben veel kerken (net als onze Heilige Lambertuskerk meer dan een eeuw) leeg gestaan. Ze zijn daarna vaak teruggegeven aan de gemeenschap. Vanuit respect en vanwege andere dan economische redenen.

Kerken zijn van de gemeenschap en geen onroerend goed dat zonder meer verzilverbaar is. Daar staat tegenover dat de gemeenschap ook een zorgplicht heeft en respectvol dient om te gaan met dit erfgoed.

Het besef dat er andere dan economische waarden zijn, mag best meer ruimte krijgen in onze tijd. Evenals het besef dat wij zelf deel zijn van de gemeenschap, van de kerk, van de gemeente, van onze provincie enz.

Het moderne individualisme heeft ons ook meesters gemaakt in het afschuiven van verantwoordelijkheid.

JvdB

(n.a.v. artikel in Trouw vrijdag 7 mei jl.)